

Boh blízky človeku...

Boh je v Nebi a človek na zemi. Boh je svätý, človek hriešny. Boh je vznešený stvoriteľ, Pán všetkého a Kráľ kráľov a človek je bezmocné stvorenie závislé na Bohu a neschopné bez Neho žiť a prežiť.

Tento stav u človeka vytváral a vytvára dojem, že Boh je od človeka vzdialený. Až tak vzdialený, že niektorí ľudia s Ním už vôbec nepočítajú a myslia si podľa nesprávne vyloženého hesla: „Pomôž si človeče, aj Boh ti pomôže.“, že Boh sa o človeka nestará a tak všetko závisí iba od toho ako si to človek zariadi na tejto zemi. Iní zasa počítajú s Bohom, ale majú pred Ním viac strachu než dôvery v jeho lásku a dobrotu a preto sa boja prosieť ho a odprosiť... Pochybujú o Božej láske. Pre ďalších je Boh niekto neznámy. A ak je známy, tak len ako vzácny alebo výnimočný hosť prichádzajúci ku nám iba na veľké sviatky, v lepšom prípade v nedeľu. Pre mnohých nesprávny pocit vzdialenosti medzi Bohom a človekom spôsobuje, že Boh sa stal pre nich všemohúcim lekárom, ktorý ich musí uzdraviť, keď sú chorí, alebo je šikovným právnikom, ktorý im nekonečnou mocou a múdrosťou pomôže dostať sa z biedy do ktorej sa neraz sami dostali.

A predsa Boh je niekto viac. On nie je Bohom rezervácie, Bohom iba jednej vzácnej, či smutnej chvíle... Boh je živý, skutočný, všade a vždy prítomný. Boh je krásny, veľký, múdry, tak skutočný, blízky, že stačí poznať ho, aby si ho človek zamiloval. A tu je náš problém. Nepoznáme dobre nášho Boha, lebo o ňom nerozmyšľáme, lebo ho neberieme do úvahy, lebo si napokon myslíme, že si aj sami vystačíme, pokiaľ nepríde niečo pred čím sme bezmocní a neschopní. Ale Boh vo svojej láske nám vychádza v ústrety. Chce nám pomôcť napriek našej nedôvere a chce nám prejaviť svoju lásku, podať pomocnú ruku a urobiť náš pozemský život pokojným, radostným, zmysluplným a užitočným.

Preto prichádza Jeho syn Ježiš Kristus na našu zem a stáva sa jedným z nás. Jeho príchod volá, priam kričí do sveta: Boh je blízky človeku – Emanuel – Boh medzi nami: taký je. Prichádza, je tu i zostáva medzi nami ako náš priateľ. Preukazuje nám priateľskú lásku a jej charakteristikou je stála dôvernosť. Preto nabok všetky strachy. Neboj sa prihovoriť Ježišovi. On je Boh medzi nami. Boh, ktorý je všemohúci a vševediaci, ale je i človek, dôverný priateľ, chápaný, vnímaný náš – môj život. Preto je najlepšie hneď zrána začať s ním rozhovor. Keď sa prebudiš, poďakuj mu, že ťa ochránil, a popros ho, aby ti cez deň pomáhal. - Ale najlepšie sa s ním dá rozprávať vo chvíli svätého prijímania. Vtedy dobrý Ježiš počúva ale i hovorí, maj preto otvorené uši; nedaj zahlásiť jeho tichý hlas vedľajšími myšlienkami. Popros ho, aby ti niečo povedal, a uvidíš, že ťa nenechá bez odpovede. Povie ti vždy pravdu, ako to len on vie povedať. - A potom to čo ti povie praktizuj: doma, v škole, pri práci. Nech neprejde dlhší čas bez toho, že by si si naňho nespomenul. Uvidíš, akú radosť budeš prežívať. Ale najviac treba

počúvať jeho radu, najviac sa k nemu primknúť, podať mu ruku, aby nás viedol, vtedy, keď je v našej duši búrka, keď je tam tma, keď musíme úporne bojovať. Vtedy si uvedomme, že máme priateľa, ktorého by sme veľmi zarmútili, keby sme naňho zabudli...

Brat, sestra, povedz Ježišovi vždy všetko, jednoducho a dôverne, a budeš šťastný. Veď niet nikoho, kto by lepšie pochopil našu dušu, naše radosti a bolesti, kto by lepšie ocenil naše víťazstvá a kto by mal väčší súcit s našimi prehrami, ako Priateľ Ježiš. - Hneď začni dôverný rozhovor s Ježišom.

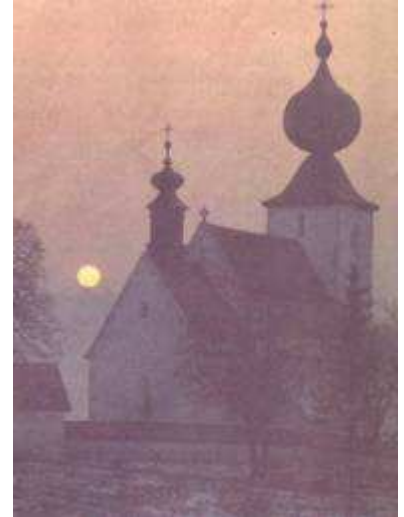
Ale možno prídu aj čierne dni, chvíle ťažké a ty budeš potrebovať zvláštnu pomoc zhora ... Zopneš ruky a budeš sa modliť deň, dva i týždeň, a nebo sa predsa nevyjasní, nezvze sa ti ... Premôže ťa nechutť, odložíš modlitbu, ruky ti klesnú a zahľadáš sa do prázdna ...

Nie tak! Spomeň si, že máš priateľa. Dodaj si smelosti, vyhrň rukávy a chyt' ho ako patriarcha Jakub okolo pása, zovri ho do náručia viery, „pasuj sa s ním“ a povedz mu: Nepustím ťa, kým ma nepožehnáš, kým nedáš, čo prosím. A ver, že sa nenechá ďalej prosieť. Keď uvidí túto dôvernú dôvernosť, tú silnú vytrvalosť, odmení, istotne ju odmení vyslyšením ... Len ho drž; neboj sa, veď ste priatelia ...

A napokon cítiš, že bez útechy nemožno žiť. Preto každý človek má niečo, čím od seba zaháňa nudu a bolesť ... Svätci majú radosť. Priemerní ľudia veselosť a zábavu. Hriešnici rozkoše.

Rozkoš poteší na chvíľu, na pár minút, či okamihov. Zábava na niekoľko hodín ... Len svätci sa radujú stále. Sú to šťastní obyvatelia, ktorí našli radosť vo všetkom, i v práci, ba dokonca i v utrpení... Môžeš im závidieť. Lepšie: môžeš ich nasledovať. Ale ako? Odkiaľ to majú? Oni majú stále pri sebe a vo svojom srdci potešiteľa. Ježiš Kristus im dáva Svätého Ducha, ktorý je stále a všade s nimi a s ním prichádza do nášho srdca i On a zároveň pokoj i trvalá vnútorná radosť duše. Pros teda so svätými Ježiša Krista v Duchu svätom, aby dal i tebe, čo im. Potom nebudeš odkázaný na chvíľkové a mizivé šťastie hriešnikov alebo na nákladné zábavy priemerných. Pokoj a radosť sa natrvalo usadí na všetkých poschodiach tvojej duše, lebo bude s Tebou Boh - Potešiteľ, ktorý je darca všetkých darov... Pros v takýchto chvíľach bezútešnosti Ducha svätého o trvalú radosť a o pokoj, ktorý len Boh môže dať. Uvidíš, že sa nenechá dlho prosieť, len mu dôveruj. Boh je blízko človeku, tak blízko, že sa nám to nechce ani veriť, tak blízko, že sme z toho až prekvapení. Len si otvorme oči viery a dvere srdca a prosme Priateľa našej duše Ježiša Krista i Ducha Potešiteľa – „buď, prosím ťa pri mne, buď so mnou a nikdy ma neopušť...“

Mário Orbán

František Babiar

Zobúdzat' zorničku

**Čiapočka na stĺpiku,
vybielená krajinka.**

**Nebo je vločkami
nafúknutá perinka.**

Klízu sa kolesá ciest...

**Polienko zapíska v komíne,
klinec mu pochyť terč.**

Po stope ani stopy...

Po rokoch

závejmi blúdiš sám.

V srdci si kahancom

posvietiš spomienkam:

na dávne trblietavé rána,

keď nevyspatú zorničku

šteklili roráty

božtekom po líčku.

Aj vy si pripomínate, že každým dňom sme bližšie k Bohu? Zvlášť na Prvú adventnú nedeľu je to moment, s ktorým môžeme vstúpiť do nového cirkevného roka. Čo očakávame? Je to v zhode s tým, čo od nás žiada Ježiš? Prvá časť liturgického roka nás pripravuje na stretnutie s Bohom. Pripomíname si historický advent, keď proroci, králi a najmä Ján Krstiteľ pripravovali vyvolený národ na očakávaného Mesiáša. Advent má aj ďalší význam. Pripravuje nás na stretnutie s Kristom ako osobným Sudcom aj ako so Sudcom živých i mŕtvych na konci sveta. Advent a začiatok nového cirkevného roka je pre nás obdobím bdenia, aby sme neboli podobní ľuďom za Noemových čias, ktorí zabudli na Boha.

„Stvoril si nás pre seba, Bože, a nespokojné je srdce človeka, kým nespočinie v tebe,“ povedal sv. Augustín. Adventné obdobie je výzvou na toto spočinutie.

Všeobecne platí, že chceme žiť dlho. Ale ako vlastne žijeme? Jeden príbeh hovorí:

Keď Boh stvoril svet, pridelený všetkému stvoreniu

určitý čas pobytu na zemi. Jediné človek bol vraj nespokojný so Stvoriteľovým plánom. „Čo je to 25 rokov?“ prejavil slovami svoju nespokojnosť.

Obrátil sa na koňa a poprosil ho, či by mu nedaroval svojich 15 rokov.

Ale ani to mu nestačilo. Obrátil sa preto s prosbou na somára o ďalších 15 rokov. Mal potom 55 rokov, ale spokojný ešte nebol. Prial si niekoľko rokov navyše. Kde ich vziať? Skúsil to u opice. „Keď chceš, ber si ich!“ Zasmiala sa. Ako to teda vyzerá s človekom? Keď mu pomíne mladosť - 25 rokov, nasleduje 15 rokov koňa - driny, nato 15 rokov somára - útrap, a napokon 15 rokov opice - výsmechu.

Tvrde konštatovanie? V mnohých prípadoch však pravdivé. Chceme žiť dlho, ale aký je náš život? Začiatok i cirkevného roka je časom milosti, aby sme spoznali ďalekosiahly význam Kristovho príchodu. Prežili sme už viacero adventov, ale nechceme riskovať ani ten, ktorý začíname. Byť bližšie k Bohu je našou povinnosťou i nádejou.

Lubomír Stanček

Advent je časom nábožného a radostného očakávania slávnosti Narodenia Pána - spomienky prvého príchodu Božieho Syna na svet.

Advent je časom obrátenia, ku ktorému liturgia tohto obdobia často vyzýva prostredníctvom výziev prorokov, predovšetkým Jána Krstiteľa: „Robte pokánie, lebo sa priblížilo nebeské kráľovstvo“ (Mt 3, 2).

Ľudová zbožnosť je osobitne citlivá na obdobie adventu. Tak vznikli rozličné nábožné prejavy, ktoré povzbudzujú veriacich, aby sa pripravovali na príchod Mesiáša.

Adventný veniec

Veniec upletený zo stále zelených vetvičiek so štyrmi sviecami stal sa symbolom adventu v kresťanských krajinách. Sviece, ktoré sa postupne zapalujú na jednotlivé adventné nedele, pripomínajú rozličné etapy dejín spásy pred Kristom. Čím viac sa približujeme k Vianociam, tým viac svetla pribúda na adventnom venci. Sviece sú zároveň symbolom prorockého svetla, ktoré postupne osvetľovalo noc očakávania Krista ako Slnka spravodlivosti až po jeho príchod.

Úmysly Apoštolátu modlitby December 2007

Všeobecný: Aby bola ľudská spoločnosť vnímavá pri starostlivosti o všetkých postihnutých chorobou aids, najmä o deti a ženy, a aby im dala Cirkev pocítiť Božiu lásku.

Misijný: Aby vtelenie Božieho Syna, ktoré Cirkev oslavuje na Vianoce, pomohlo ľuďom ázijského kontinentu spoznať v Ježišovi Božieho posla, Jediného Spasiteľa sveta.

Úmysel KBS: Aby nás pamiatka Kristovho príchodu na svet upevnila vo viere, posilnila v nádeji a roznieťila v nás lásku k Bohu a bližným.

Spovedanie pred prvým piatkom

Utorok od 16:00 Streda od 17:00
Piatok od 16:00

Sväté omše v 1. adventnom týždni

4.XII. utorok

18.00 + Ján Baran

5.XII. streda

18.00 za zdravie a Božiu pomoc

7.XII. piatok

18.00 +Jozef Oravec, manž.Helena a dcéra

8.XII.sobota **Nepoškvrnené počatie Panny Márie - prikázaný sviatok**

8.00 +Rudolf Kulifaj, manž.Serafína dc.Anna a zať Rudolf

9.15 za farníkov

Upratovanie kostola č.d. 325 – 352

9. XII. Druhá nedeľa Adventná (A)

8.00 na úmysel

9.15 + Karol Latika

„Ešte aj v starobe budú prinášať ovocie, úrodní budú a plní sviežosti.“

Ž 92,15

oo

Starší, ale nie starý

Všimol si si, že pri niektorých ľuďoch nezáleží na veku, jednoducho nikdy nestrácajú atraktivnosť? Prechádza to z ich tváre do srdca.

V našej spoločnosti, ktorá sa zameriava na mladých, nie je ťažké nadobudnúť dojem, že užitočnosť človeka sa končí v jeho 65-ke alebo ešte skôr. To je hlúposť! Picasso vytvoril svoje najlepšie diela, keď mal okolo 90. Arthur Rubenstein mal jeden z najväčších a najlepších recitálov v 89 rokoch. Marjorie S. Douglas, ktorý sa zaslúžil o záchranu Everglades (bažiny na Floride – pozn. red.), o ne bojoval, keď mal 100 rokov!

Prial by som si, keby ste mohli stretnúť Dr. Victora Pearceho, ktorý slúži v našej rade. Bud' mu nikto nehovoril o "dôchodkovom veku", alebo nepočúval. Práve sa vrátil z Indie, kde dvakrát denne kázal pre 45 000 ľudí.

Raz na jednom stretnutí odovzdalo 30 000 ľudí svoj život Ježišovi a v to poobedie smerovalo dvojnásobné množstvo smerom k rieke, kde sa tisíce z nich dali pokrstiť.

A teraz to najdôležitejšie – Victor má 84 rokov (!) – a plánuje sa ešte vrátiť a mať tam ešte viac evanjelizačných stretnutí. To, že ste odišli z práce do dôchodku, neznamená, že ste odišli zo života. Boh hovorí: "Ja až po starobu som ten istý, až po šediny sa ponesiem." (Iz 46,4) Starší kresťan, potrebujeme tvoju múdrosť, tvoj príklad, tvoje modlitby a bohatstvo tvojich skúseností! Ži pri všetkej sile – do poslednej chvíle!

Bob Gass z UCB Europe

oo

Liturgický kalendár

- 3.XII. pondelok sv.František Xaverský, kňaz
- 4.XII. utorok sv.Ján Domascénsky, kňaz, učiteľ Cirkvi
- 5.XII. streda sv.Sabas, opát
- 6.XII. štvrtok sv.Mikuláš, biskup
- 7. XII. piatok sv.Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi
- 8.XII. sobota **Nepoškvrnené počatie Panny Márie - Prikázaný sviatok**

oo

Tentoraz začneme trochu netradične, citátom známeho filozofa:

Ktosi pribehol k Sokratovi

- Počuj, Sokrates, to ti musím porozprávať ako tvoj priateľ.

- Zadrž, - prerušil ho mudrc - presypal si to, čo mi chceš povedať cez tri sitá⁷

- Cez tri sitá, - spýtal sa len, druhý zarazený.

- Áno, priateľu, cez tri sitá. Prvé, to je pravda. Zistil si, či všetko, čo mi chceš porozprávať, je pravdivé

- Nie, no počul som o tom a ..

- Tak, tak, ale určite si to skúsil s druhým sitom, to je sito dobra. Je to, čo mi chceš porozprávať aspoň dobré?

Ten druhý otáľal s odpoveďou Nie, to nie je, naopak...

Polom, - skočil mu mudrc do reči, - použime ešte aj tretie sito a opýtajme sa, či je nutné, aby si mi porozprával, čo ťa tak pohoršilo?

- Nutné práve nie...

- Tak teda, usmial sa Sokrates, keď to, čo mi chceš povedať, nie je ani pravdivé, ani dobré, ani nutné, pochovajme to a neobťažuj tým ani seba, ani mňa.

(Z knihy Mariána Feduša Z múdreho notesa)

... a citovaním slov obyčajného človeka:

To, čo sa v súčasnosti deje v našich masmédiách, je neúnosné. Ich tvorcom dnes už nič nie je sväté. Zasahujú do súkromného života nielen politikov, ale aj obyčajných ľudí, stačí sledovať, čo sa deje, keď nejaké nešťastie či ľudská zloba zasiahnu do života rodiny: „Majte prosím ohľad, postihlo nás nešťastie, nebudeme odpovedať“ - zaznelo už neraz z úst ľudí, ktorí zatvárali dvere svojich príbytkov pred neodbytnými redaktormi s kameramanmi 0 nič nezaostáva ani tlač. Rozmazávanie manželských nezhôd už napomohlo rozpad či zhoršenie vzťahov nejedného manželstva, nehovoriac o tom, ako skutočné či fiktívne nevery pretriasané na stránkach bulvárov ovplyvňujú život deti z takýchto rodín a jatria bolesť manželiek. Donekonečna opakované „udalosti“ zo života niektorého politika, umelca či „celebrity“, katolíckych kňazov a cirkevných predstaviteľov. Podobne sa správajú aj pokiaľ ide o vzťah k histórii či o aktuálny postoj k národu. Pamätáme si, čo sa dialo okolo sviatku našich vierozvestov svätých Cyrila a Metoda Div, že týchto dvoch veľikánov slovanských a slovenských dejín „tiežnovinári“ či „tiežhistorici“ nevykazali z dejín. Vraj bájky. . Neuviedli si asi, že existujú historické dokumenty o ich živote a činnosti, nielen na poli viery, ale aj spoločnosti, morálky a dokonca i práva. Pripomínalo to časy, keď sa vtedajší mocní všemožne usilovali spochybniť Ježiša Krista ako historickú osobnosť.. Toľko náš obyčajný človek..

Vieme, koľko neoverených informácií, obrazne povedané nepreosiatyh cez povestné Sokratove sitá zaznieva z éteru a koľko je ich z „tlačiarenskej čerňi“? A to sme ešte

nespomenuli psychologický nátlak určitých jednotlivcov, skupín a tzv. „občianskych združení“ na ľudí cez masmédiá, ktorých cieľom je znevažovanie kresťanských morálnych hodnôt, propagácia voľných vzťahov a zväzkov či manželstiev na skúšku, tlak na schválenie homosexuálnych zväzkov vraj najneskôr do konca tohto volebného obdobia?!!! Zneužitie priestoru azda toho najintímnejšieho priestoru na zasýtenie aj najposlednejšieho bulváru. A toto všetko si v mene demokracie a slobody prejavu dovoľujú na oficiálne ešte stále kresťanskom Slovensku, kde katolíci tvoria takmer tri štvrtiny obyvateľov

A reakcie nás veriacich? Chabé, neodvažujeme sa povedať pravdu. Zastávame stále názor, že pre zachovanie pokoja je lepšie mlčať a v tichosti žiť podľa zásad, ktoré nám vštepovali rodičia či kedysi aj škola? A keď sa ozveme alebo vystúpime v nejakej relácii, vyznieva to bojzhlivo, ako by sme boli zakríknutí. Namiesto je však otázka, prečo veriaci napriek kritike a nesúhlasu denno-denne takúto tlač kupujú a zapínajú televízory, navštevujú výstavy“. Kto nám bráni v tom, aby sme svoj nesúhlas vyjadrovali nie bedákaním, ale hlasnými protestmi formou kritických, ale vecných a slušných listov podložených argumentmi na adresu kompetentných či samých masmédií Nevieme sa poučiť z toho, ako to robia ľudia z druhej strany bariéry A hoci oni kričia často klamstvá a neoverené informácie, my sa neodvažujeme povedať pravdu, a prijmeme aj farizejské prepáčte! Hlavne, že Slovensko je tretia najslobodnejšia krajina na svete vzhľadom na slobodu médií“!

A tak, ako sme začali citátom, citátom aj skončíme. Poslala nám ho čitateľka, na výstrižku z novin označenom ako – „Z prameňov poznania“.

Nikdy som neurobila nič zlé, ale kvôli mne boli zmarené ľudské životy, potopili sa lode, boli vypálené mestá, padali vlády, boli prehrané bitky a dokonca niekoľko kostolov bolo kvôli mne zavretých. - Nikdy som nikoho nezabila, nevyšlovičila jediné nevlúdne slovo, ale kvôli mne boli zničené domovy, ochladli priateľstvá, ustal detský smiech, manželky ronili slzy, súrodenci na seba navzájom zabudli, rodičia odišli na večnosť so zlomeným srdcom. - Nemala som v úmysle nič zlé, ale kvôli mne boli zničené talenty, slušnosť a zdvorilosť prehrali a prísľub útechy a šťastia utonul v bolesti a v nešťastí. Nevydávam nijaký zvuk, iba mlčím. Taká som. Nemôžem ponúknuť nič iné, len zármutočnosť a bolesť. - Možno si hneď nespomenieš na moje meno, ale som si istá, že ma osobne veľmi dobre poznáš. Ako sa volám? LAHOSTAJNOSŤ!

Pripravila X. Duchoňová

ZÁKROK RÝCHLEJ POMOCI „Rýchlo! Ponáhľaj sa!“ *kričiteľ lekár na svoju dospievajúcu dcéru.*

„Daj mi do auta lekársku tašku a fonendoskop. Práve som dostal naliehavý telefonát, že ak hneď neprídem, ten človek zomrie.“

„Ach, otec, ten telefonát nebol pre teba,“ *odpovedá s patričnou dávkou sebavedomia dcéra.* „Ten telefonát patril mne.“

Ak chceš byť milovaný, miluj.

Seneca

Sv. Mária Jozefína Rossellová (7.december)

„Srdce Bohu, ruky práci,“ tak znel životný program Márie Jozefíny Rossellovej. Hoci pre materiálnu núdzu nemohla vstúpiť do rehole, napokon sa sama stala zakladateľkou kongregácie, ktorej členky zasvätili život najmä chudobným dievčatám a ženám.

Narodila sa 27. mája 1811 v Savone (Taliansko) v rodine hrnčiarskeho remeselníka a pri krste dostala meno Benedetta. V detstve nemala nijaké hračky. Namiesto bábik sa s veľkou láskou starala o deti susedov. Už od malička sa priučala práci s hlinou v otcovej dielni. Ako

zruční majstri miesili tvárnu hlinu, tak Boh formoval Benedettinu dušu. V dvanástich rokoch sa pridala k františkánskym terciánkam. Veľmi túžila stať sa rehoľníčkou, no nemala dosť peňazí na poplatok, ktorý sa v tom čase vyžadoval od postulantiok. Preto sa prihlásila do služby v bohatej rodine. Domáci si ju pre jej tichú povahu a pracovitosť rýchlo obľúbili, a keďže nemali vlastné deti, chceli si ju osvojiť a ustanoviť ju za dedičku majetku. Ich podmienkou bolo, aby sa Benedetta vzdala ambícií na rehoľný život. Dievča však odmietlo túto ponuku, čo všetkých náramne udivilo. „Ak nie sme štedrý k Bohu, on nebude štedrý k nám,“ napísala o niekoľko rokov neskôr. „Na lásku nie je iná odpoveď ako láska.“ Pravdivosť týchto slov okúsila na vlastnej koži, keď jej biskup roku 1837 povolil starať sa o materiálne, no najmä duchovne chudobné dievčatá v meste. Spoločne vytvorili malú skupinku, ktorá neskôr prerástla do veľkého diela. Benedetta si obliekla rehoľné rúcho a prijala meno Mária Jozefína. V roku 1840 mala jej kongregácia už sedem sestier a štyri novicky. Otvorili dve verejné dievčenské školy a svoju činnosť zverili do ochrany Panny Márie Matky milosrdenstva. Samy sa nazývali jej dcérami. Mária Jozefína bola ekonómkou aj novicmajsterkou, no vykonávala veľa manuálnej práce. Keď sa nejaká činnosť zdala príťažlivá, povzbudzovala svoje sestry: „Robte, čo vládnete, Boh urobí zvyšok.“ Počas štyridsiatich rokov sa Kongregácia sestier Panny Márie Matky milosrdenstva rozšírila po celom svete. Okrem pôvodnej činnosti sa venovala oslobodzovaniu otrokov na africkom kontinente, poskytovala azyl stovkám sirôt a chudobných dievčat, roku 1869 otvorila malý seminár pre robotníčky. Mária Jozefína zomrela 7. decembra 1880 v Savone. Pápež Pius XII. pripísal jej meno do zoznamu svätých 12. júna 1949.

Spracovala Katarína Žáková

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku